Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Alas marxilaisuus!

Numero 27

Kansanliikkeen äänenkannattaja

7. VII. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Tanner pukille

Vaalit menivät.

Kirjoittaessamme näitä rivejä, myöhään perjantai-iltana, eivät aivan lopulliset tulokset puolueiden päälukuun nähden eduskunnassa ole selvät, mutta suunta on nähty jo tarpeeksi kirkkaasti: vastavirta vasemmalle on ollut huomattavan voimakas. Vaalitaktilliset seikat edesauttoivat niitä vielä lisäksi siinä määrin, että oikeiston tunnetut kevätvirratkaan eivät — tällä kerralla — ole kyenneet estämään niiden voittokulkua. Pääluvustakin tiedetään tätä kirjoitettaessa se, että marxilaiset lisäävät ryhmäänsä noin kymmenellä miehellä. Lisäystä saa myös "ryhmä Kesti" ja uutena tulee joku mies kansanpuolueesta jakarandatuolille kokeilemaan.

Vastaavan menetyksen kärsivät yhdessä oikeisto ja marxilaisten välillinen apuri näissä vaaleissa, maalaisliitto. Että oikeisto nyt menetti paikkoja, ei sinänsä ole mikään ihme — palaamme tähän asiaan myöhemmin — mutta maalaisliitolle itselleen kai oli mitä suurin kolaus sen muutamat musertavat uutiset, kuten varsinkin Oulun läänistä. Vanhat epäjumalat alkavat sittenkin menettää kutinsa. Sitähän tässä olemme sanoneet jo pitkän ajan. Se nähdään myöskin oikeiston suhteen, sillä huomattava määrä sen nyt valittuja ehdokkaita on uusia, nuorempia voimia, ellei aina uusia iältään, niin joka tapauksessa mieleltään. He ovat isänmaallisen kansanliikkeen valituiksi tulleet miehet. Tällä hetkellä on jo varmaa, että eduskuntaan tulee oma IKL:n ryhmä, joka käsittää toistakymmentä miestä. Ja ne miehet ovat varmasti niitä, joista vielä tullaan paljon puhumaan sekä parlamentissa että varsinkin sen käytävillä. Heidän toistaiseksi pieni — ja kuitenkin itse asiassa näin ensikertalaiseksi varsin huomattava — ryhmänsä tulee olemaan lakitehtaassamme ennennäkemätön iskurintama, jonka säiläin viuhunta parlamentaarisen kahvirintaman yläpuolella tulee kuulumaan kauas.

No niin. Syksyllä siis aloittaa työnsä vahvasti vasemmistovoittoinen eduskunta, ja vanhan hyvän parlamentaarisen tavan mukaan astuu hetimiten — nyt jo puheenaiheena kaikkien valtiollista elämää seuranneitten suussa — kysymys tulevasta hallituksesta. Sillä selvähän on, että uusi hallitus on syntyvä. Nykyinen, kylläkin meikäläisten silmiä nähtynä jo tarpeeksi vasemmistolainen hallitus, tulee tietysti vetämään vaaleista johtopäätöksensä ja pakkaamaan matkalaukkunsa kuntoon hyvissä ajoissa päästäkseen sitten sopivassa tilaisuudessa ansaittuun lepoon.

Mistä nyt hallitus? Vaalien voimasuhteet eivät anna sijaa tarpeettomalle aprikoinnille. Vaalivoiton, ja huomattavan suuren, ovat saaneet marxilaiset, ja kasvua on myös osoittanut heidän aatemaailmaansa läheisesti kuuluva pienviljelijäin joukko samoinkuin äänimäärissä demojen uljas aseenkantaja, edistyspuolue. Kun sekä oikeisto että maalaisliitto ovat tapanneet, on selvää, että hallitusvastuu joutuu näinollen voittaneen ryhmän, marxilaisten, niskoille, etsiköötpä sitten liittolaisensa mistä kiikeistä tahansa. Tanner pukille — se on tämän hetken tunnus, jos kerran pariamentaariselle komennolle jotain arvoa anneraan.

Astukoot marxilaiset apurcineen nyt hallitsemaan tätä kolmessa vuodessa jälleen punervoitunutta kansaa ja nauttimaan vallan makianleivänpäivistä. Me emme niitä suinkaan kadehdi. Sittenpähän saadaan nähdä, kuinka siinäkin hommassa rupeaa käymään.

Tietenkin on mahdollista, että maalaisliittolaisissa piireissä ei sikäläistä tappiota oteta kovin vakavalta kannalta. Tämänpäiväinen Ilkka jo huokaisee tyydytyksestä, kun vaaleissa sentään on saatu toteutetuksi niiden tärkein päämäärä, kansanliikkeen peloittavan valtaanpääsyn ehkäiseminen. Viis siis omista menetyksistä, kun vaan marxilaiset ovat saaneet jalansijaa siinä, missä tähän asti isänmaallinen aines on päässyt etenemään — se on sen lehden logiikka. Onko se sitten koko maalaisliiton, ja miten sosialistit hallituskysymystä aprikoidessaan sen arvioivat, sen näemme piankin. Ehkäpä leinoslaisille hyvinkin tarjotaan muutama salkku. Onhan niitä nyt kohtapuoliin herra Tannerilla jaella, ellei hän halua kahmaloida koko vallantäyteisyyttä itselleen.

Kaikessa tapauksessa: niin mielenkiintoista valtiollista sesonkia kuin mikä meillä nyt on edessä, ei monikaan sentään liene odottanut. Valmistautukaamme, kansanliikkeen rivistöt, marssimaan tähän sesonkiin entistä voimallisemmin tunnustähdin: Marxilaisuus on voittanut. Alas marxilaisuus!

Sinimustat

IKL:n Nuorisoleirikurssi

pidetään heinäkuun 10—20 päivien välisenä aikana Vanajan pitäjän Luolajan kylässä noin 7 km:n päässä Hämeenlinnasta. Kurssilaisten on ilmoittauduttava edellämainitussa paikassa leirin johtajalle 10. 7. 33. Osanottajilla pitää olla mukanaan:

1) Sinimustien paikallisosaston puheenjohtajan, taikka ellei paikkakunnalla ole sellaista, IKL:n paikallisyhdistyksen puheenjohtajan allekirjoittama komennustodistus.

2) Leirimaksu Smk. 75:—.

3) Yhden päivän kuiva muona.

4) Luettelo mukaan otetuista henkilökohtaisista esineistä.

Leirille voidaan ottaa vielä joitakin osanottajia. Osanottoilmoitus samoin kuin leiriä koskevat tiedustelut on tehtävä seuraavalla osoitteella: IKL:n Keskustoimisto, Helsinki, Hallituskatu 17.

IKL:n Kotkan p.-o:n toiminta viikasta

KOMMUNISTEJA EI OSASTOSSA OLE

IKL:n Kotkan paikallisjärjestön toiminta on ollut hyvin työteliästä ja tarmokasta ja se on jo huomattu Helsingissä ja muuallakin. Sanotun järjestön aloitteesta jakeli lentokone lentolehtisiä Kotkassa pidetyssä marxilaisten maakuntajuhlassa. Niinikään suunniteltiin ja toteutettiin IKL:n vaalikirjallisuuden jako Kymenlaaksossa lentokoneesta, joka kiersi kaikki huomatuimmat teollisuus- ja asutuskeskukset ja linjalle sattuvat pienimmätkin kyläkunnat. Kotkan paikallisyhdistyksen lukumäärä on yli 600 ja järjestön yli 400, joista suuri joukko on ruumiillisen työn tekijöitä, mutta ei ainoaakaan kommunistia, kuten m.m. "Helsingin Sanomat" on uskotellut. Yhdistys on vuokrannut oman huoneiston, jossa järjestötyö ja vaalitoiminta ovat olleet hyvässä kurssissa.

Sinimustayhdistys

perustettu Rengossa

30. 6. pidettiin Rengossa sinimustayhdistyksen perustava kokous.

Yhdistyksen väliaikaiseen johtokuntaan valittiin puheenjohtajaksi opettaja Einar Fältmars, varapuheenjohtajaksi maanvilj. Juho Kaloinen, sihteeriksi lyseolainen Paavo Lassila, rahastonhoitajaksi musiikkitirehtööri J. M. Saloranta sekä muiksi jäseniksi maanvilj. Kalle Orkola ja sahanhoitaja Eero Hakkola sekä varalle maanviljelijät Evert Uotila ja Arvo Ingman.

Tilintarkastajiksi valittiin maanviljelijä Heikki Vanhatalo ja kaupanhoitaja Heikki Pesonen sekä varalle paikallispäällikkö Osk. Niskanen ja maanvilj. Lauri Kaloinen. Yhdistykseen liittyi perustamistilaisuudessa runsaasti jäseniä.

Kenraalitar Wallenius

ryhtynyt johtamaan IKL:n naisten työtä

LAKEUDEN SANAN HAASTATTELU

Kuten Lakeuden Sana jo ennemmin kertoi, oli kenraalitar Aino Walleniusta pyydetty asettumaan isänmaallisen kansanliikkeen naisten toiminnan johtoon. Kenraalitar onkin nyttemmin suostunut tehtävän vastaanottamaan. Sen johdosta soitimme eilen rouva Walleniukselle Helsinkiin ja kysyimme, onko tämä toiminta siis nyt jo pantu alulle.

— Olen ollut täällä keskustoimistossa jo heinäkuun 1 päivästä ja tehnyt alustavia töitä toiminnan järjestämiseksi. Ensi viikolla lähetetään jo ensimäinen naistyötä koskeva kiertokirje kaikille IKL:n piireille, ja siinä määritellään alkutehtävät.

— Toiminta tulee siis tapahtumaan IKL:n orgaanien puitteissa?

— Aivan niin. Mitään erikoisia naisosastoja ei ainakaan vielä toistaiseksi tulla järjestämään. Naiset liittyvät IKL:een paikallisyhdistysten jäseninä kuten miehetkin ja ovat samojen määräysten alaisia, mutta tekevät tietysti ensi kädessä sellaista työtä IKL:n päämäärien hyväksi, mikä parhaiten naisille soveltuu.

— Mitä siitä voisitte jo nyt mainita?

— Aluksi esim. liikkeen arpojen, merkkien y.m.s. myynti koetetaan saada naisten käsiin, ja sitenhän se yhtenäisemmin ja toivottavasti tuloksia tuottavammin onnistuukin. Juhlien järjestelemisessä, jäsenten keräämisessä j.n.e. löytyy juuri naisille sopivaa hommaa. Erikoisen tärkeä on tietysti huoltotoiminta, josta lehtenne aikaisemmin on kirjoittanutkin. Tietysti juuri naiset siinä suhtteessa on saatava työsaralle, joka ehkä lähiaikoina tulee olemaankin aika laaja, kun uhriemme luku aina vaan lisääntyy. Tätä kysymystä ei kuitenkaan vielä näin kädenkäänteessä voida ratkaista, vaan siirtyy se hiukan etemmäksi, kunhan varsinainen alkutyö nyt ensin saadaan käyntiin. Myöhemmin kysymykseentulevista tehtävistä voidaan vielä mainita valistustyö, jossa suhteessa meidän naisväkemme keskuudessa on paljonkin pystyviä voimia sitä tehtävää suorittamaan.

— Kenraalitar on nyt siis jatkuvasti näitä asioita järjestämässä?

— Aluksi ainakin t.k. 20 päivään, jonka jälkeen ehkä pääsen parin viikon kesälomalle, jonka aikana työ kylläkään ei keskeydy. Senjälkeen taas toimintasuunnitelmien laatiminen ja työn johto tulee jatkumaan. Mahdollisesti tehtäviä tiedusteluja varten olen tavattavissa IKL:n keskustoimistossa Helsingissä, puh. 21640, päivittäin ainakin klo 10—16. Lopuksi pyydän kauttanne kaikille IKL:n naisille lausua toivomuksen, että he ryhtyisivät innolla toimintaan yhteisen asiamme hyväksi, ja toivotan puolestani tälle työlle mitä parhainta menestystä, huomautti kenraalitar lopputerveisinä.

Tattarisuo:

Ev. Susitaival ei ole saanut kuulustuttaa todistajia

Valituskirjelmän sisältöä

Tunnetussa kunniajutussa von Born—Susitaival on ev.l. Susitaival, kuten lehdessämme jo on kerrottu, jättänyt Korkeimpaan Oikeuteen valituksen, johon m.m. liittyy Lakeuden Sanan jo julkaisema, ent. vapaamuurariveli Paul Timmin valaehtoinen todistus. Itse valituskirjelmässä kohdistetaan huomio, paitsi mahdollisesti asianomaiselle tulevan tuomion poistamiseen tai lieventämiseen, nimenomaan siihen, että valittaja, ev. Susitaival ei tässä tärkeässä jutussa ole saanut oikeutta tuoda kuultaviksi eräitä todistajia, joiden hän uskoo tietävän ratkaisevaa aikaisemmin tekemiinsä väitteisiin vapaamuurarien oletetusta osallisuudesta Tattarisuon tapahtumiin. Valituskirjelmä on kokonaisuudessaan nyt julkaistu Tapparamiehessä, ja katsomme me puolestamme myös olevan syytä julkaista siitä kohtia, varsinkin kun mikään sanomalehti ei ole — ilmoitusten vähenemisen pelostako? — kajonnut asian tähän vaiheeseen. Valituskirjelmässä lausutaan m.m.:

"Hovioikeus ei ole suostunut anomukseeni saada kuulustuttaa todistajia Helsingin kaupungin raastuvanoikeudessa. Katson kuitenkin, että hovioikeuteen jättämäni valaehtoiset kirjalliset todistukset sekä komisaario Järvisen toimittamassa poliisikuulustelussa laaditussa pöytäkirjassa esiintyvät todistajien lausunnot vaikuttavat siinä määrin asiaan, että todistajien kuulustamista ei voida minulta evätä. Huomautan erityisesti siitä seikasta, että kun salaseuroihin kuuluvia henkilöitä ei ole saatu poliisikuulustelussa puhumaan kaikkea, mitä he tietävät, niin on todennäköistä, että he joutuessaan valalle ja ristikuulusteluun ovat pakoitetut kertomaan kaikki asiaan vaikuttavat seikat. Olen jyrkästi sitä mieltä, että ainakin entisen konstaapelin Jarl Oskar Rafael Falckin, arkkitehti Arthur Rudolf Gauffinin, vapaaherra Ernst Fabian Wreden, lääninrikosetsivän Arvo Yli-Salomäen, varatuomari Olavi Linnoven, apulaisnimismies Lindholmin ja komisario Aksel Lindströmin kuuleminen valallisesti vaikuttaa aivan suoranaisesti asiaan. **On kohtuutonta, että minulle ei anneta tilaisuutta todistajien kuulustamiseen.** Parempihan olisi suuren yleisönkin kannalta todistajien kuuleminen asiassa, jotta koko totuus Tattarisuon asiassa tulisi ilmi.

Myötliitän vielä lääninrikosetsivä Arvo Yli-Salomäen antamat kaksi valaehtoista kirjallista todistusta, joista ilmenee, että **von Bornin antamien ohjeiden johdosta johtui tutkimus harhateille** sekä että varsinaiset jutun tutkijat, jotka ovat olleet von Bornin alaisia, ovat **empineet seurata tavattuja jälkiä päähän saakka.**

Minähän en ole muuta väittänytkään kuin, että eräät seikat tukevat otaksumaa, että maaherra ja sisäministeri ovat koettaneet johtaa tutkimuksia harhaan ja että varsinaiset tutkimuksen toimittajat ollen heidän käskynalaisiaan empivät seurata tavattuja jälkiä päähän saakka. Miksi minun ei sallita todistajilla näyttää toteen, että tällaisia seikkoja löytyy?

Kanneviskaali on hovioikeuteen jättämässään vastineessa lausunut, että minun mainitsemieni todistajien lausunnot eivät vaikuta asiaan. Minä uskallan kuitenkin olla toista mieltä. Kun esimerkiksi poliisikuulustelussa kuultu entinen konstaapeli Jarl Oskar Falck on kertonut, että hänelle on vapaamuurarien taholta tarjottu korvausta siitä, että hän olisi ottanut poliisilaitokselta selvää, mitä tutkimuksissa oli käynyt ilmi vapaamuurareihin nähden, ja kun vapaaherra Ernst Fabian Wrede on kertonut lähettäneensä Falckin korvausanomuksen von Bornille, niin täytyy jokaisen myöntää, että heidän kuulemisensa valalla on välttämätöntä. Samoin on mielestäni välttämätöntä, että myös kuulustellaan valallisesti niitä henkilöitä, jotka tietävät, että Odd Fellow nimisessä salaseurassa, johon von Born kuuluu, on käytetty salaperäisissä menoissa ruumiinosia.

Vastineessaan 1 p:nä huhtikuuta 1932 mainitsee von Born, että Odd Fellow salaseuran johtava periaate on ystävyys, rakkaus ja totuus ja ettei Odd Fellow salaseuralla ole samaa rituaalia kuin vapaamuurareilla. Tässä lausunnossaan ei von Born minusta kuitenkaan noudata Odd Fellowin kolmatta johtavaa periaatetta, totuutta, aivan täydellisesti. Hän ei lausu koko totuutta järjestöstään. **Hän salaa totuuden pääasian, jota koko komisario Järvisen tutkimus koskee,** nimittäin sen erittäin tärkeän seikan, että Odd Fellow salaseuran menoissa käytetään ruumiinosia uusia jäseniä otettaessa, kuten Ludvig Vilhelm Pacius on poliisikuulustelussa kertonut. Tämähän on koko jutun ydin, josta minäkin olen saanut aiheen ryhtyä epäilemään salaseurojen osuutta Tattarisuon juttuun. Paciuksenkin kuuleminen valalla on välttämättönä totuuden selville saamiseksi. — Tässä yhteydessä huomautan, että Odd Fellow järjestö on nyttemmin Saksassa hyvien tapojen vastaisena lakkautettu.

Minä olen halunnut saada tässä jutussa totuuden ilmi ja tähän päästäisiin mielestäni sillä, että minun sallittaisiin kuulustella todistajia valallisesti, minkä hovioikeus on minulta evännyt".

Haapamäen „laillisuusopettaja",

josta lehdet monasti ovat kertoneet, esiintyi taas vaalien edellä. Tämä tunnettu maalaisliittolainen kansakoulunopettaja teki laillisuuden ja kansanvallan varjolla tekoja, jotka jo kansakoulunoppilaiden tulisi ymmärtää sopimattomiksi. Yön aikana hän nimittäin kierteli repimässä IKL:n ja kokoomuksen vaalijulisteita. Samalla matkalla hän kiinnitti maalaisliittolaisia vaalijulisteita isänmaallisen työväen vaaliohjelmien päälle. IKL:n ja kokoomuksen vaalijulisteiden päälle oli opettajan kädellä kirjoitettu seuraavia lauseita: "Kavahda tätä oikeistoa! Diktatuuria ja hulinaa! Vähäväkisten sortoa!" y.m. Ollaanpa laillisuudesta jo liian kaukana silloin, kun kansakoulunopettaja tekee moisia tekoja.

ALLEKIRJOITTANEET

SÄÄSTÖPANKIT

maksavat korkoa heinäkuun 1 p:stä 1933 alkaen,

talletuksista säästötilillä . . . 5 %

juoksevallatilillä 3 %

Alahärmän Säästöpankki.
Alavuden Säästöpankki.
Ilmajoen Säästöpankki.
Isonkyrön Säästöpankki.
Jurvan Säästöpankki.
Kauhajoen Säästöpankki.
Kortesjärven Säästöpankki.
Kurikan Säästöpankki.
Lappajärven Säästöpankki.
Lehtimäen Säästöpankki.
Seinäjoen Säästöpankki.
Teuvan Säästöpankki.
Vaasan Suomal. Säästöpankki.
Vähänkyrön Säästöpankki.
Alajärven Säästöpankki.
Evijärven Säästöpankki.
Isojoen Säästöpankki.
Jalasjärven Säästöpankki.
Karijoen Säästöpankki.
Kauhavan Säästöpankki.
Kuortaneen Säästöpankki.
Laihian Säästöpankki.
Lapuan Säästöpankki.
Peräseinäjoen Säästöpankki.
Soinin Säästöpankki.
Töysän Säästöpankki.
Vimpelin Säästöpankki.
Ylihärmän Säästöpankki.
Ylistaron Säästöpankki.

Ette aina tarvitse moottorinne kaikkia hevosvoimia.

Mutta **kun** niitä tarvitaan, niiden on välttämättä sieltä »löydyttävä».

Täysin kuormitetun moottorinne hevosvoima riippuu käyttämänne bensiinin *oktaaniluvusta.*

Mitä oktaaniluku on ja miksi bensiini, jonka oktaaniluku on korkea, on niin edullinen moottorillenne ja kukkarollenne selostetaan lyhyesti ja selvästi vihkosessa:

»Tehokkaampia Moottori-Polttoaineita».

Standard-asemat jakavat vihkosia ilmaiseksi kaikille haluaville.

STANDARD

-bensiinillä on oikea oktaaniluku, siksi

STANDARD

on Teidän moottorinne bensiini.

NOBEL-STANDARD

Marxilaiset etenevät

Syyt punaisten äänien kasvuun

Tätä kirjoitettaessa eivät vaalitulokset ole vielä lopullisesti selvillä, mutta tiedoista päättäen näyttää siltä, että marxilaiset ovat saaneet ääntenkasvua porvariston kustannuksella. On aluksi tarpeellista etsiä tähän syitä.

Havaitsemme neljä pääsyytä.

Ensinnäkin sosialistien pitkäaikainen, koulittu järjestötoiminta. Vaikka heidän yhdistystensä virallinen jäsenmäärä ei olekaan nykyisin enää perin suuri, on niiden työverkosto elävä ja järjestetty niin intensiiviseksi, että vaaleissa haalitaan puolueen listojen äänestäjiksi kaikki, jotka vain vähänkin kynnelle kykenevät. Työpaikkasolut ja järjestöjunttaajat pitävät siitä jatkuvan huolen. Mitään vastaavanlaista ei porvaripuolueilla näihin asti ole ollut, lukuunottamatta maalaisliiton paikallisosastotoimintaa, joka joissakin seuduissa on aikoinaan saatu järjestymään kyläpiirien ja kotikäyntien agitatiotoiminnaksi. I.K.L:n järjestötoiminta on vielä liian nuori voidakseen siinä suhteessa kilpailla marxilaisten kanssa, ja se pääseekin tuloksiin vasta sitten, kun olosuhteiden pakko tuo sen välttämättömyyden kaikille tajuttavaksi.

Toinen pääsyy on se raivokkaaksi kehittynyt agitatio, jota marxilaislehdistö jo kuukausimääriä, kauemminkin, on harjoittanut näitä vaaleja silmälläpitäen. Sitä on ilmaiseksi edesauttanut vasemmistoporvarillisten lehtien pitkäaikainen, mitä maalamielisin ja väärisTellyin hyökkäily kansanliikettä vastaan. Kun kerran plooturintama on pitänyt näiden vaalien tärkeimpänä, niin, ainoana päämääränä kansanliikkeen maahanlyönistä, ei oikeastaan sosialistien tavanmukaista kylvöä enää olisi tämän tuloksen saamiseksi tarvittukaan, siksi tukevaa apua on marxilaisuus siltä taholta saanut. Ja kun näin kahdella rintamalla kuukausi- ja vuosimääriä on istutettu laajoihin joukkoihin kiintynyttä pelkoa "kansanvallan uhkaavasta mustasta kaantumusvaarasta", niin eihän ole muuta kuin luonnollista, että tällä kerralla vielä suuret äänestäjälaumat olivat vanhan parlamentaarisen sokeuden läpilyömät ja uskollisesti seurasivat entisiä keilokkaitaan. Viimemainittu kellokasilmiö muuten nähdään mitä selvimmin tunkkaantuneimmassa "kansanvallan" ritaripuolueessa, maaliisliitossa, puolueessa, joka kaikin voimin on tehnyt tietä marxilaisuuden hyväksi.

Kolmas pääsyy sosialistien äänten kasvuun on kommunistien osanotto vaaleihin. Vuoden 1930 vaaleissahan suuri osa kommunisteja jäi vaille äänioikeudenkäyttömahdollisuutta sekä sen johdosta, että se, heidät rikollisiksi havaittuina, otettiin heiltä pois laillisesti, että myöskin siitä syystä, että silloisissa oloissa kommunistit, samoinkuin osa sosialidemokraatteja kin, olivat hetkellisellä säikähdyksellä lyötyinä. Tältä kohdalta on tilanne koimessa vuodessa kokonaan muuttunut. Pieneksi ei myöskään ole arvioitava sitä työtä, minkä "työväestön yhteisrintaman" nimessä ovat suorittaneet ne lukuisat Tammisaaren opin käyneet kommunistikihot, jotka näinä vuosina ovat pääseet vapauteen solutustyötään jatkamaan.

Tässä on kolme huomattavaa syytä marxilaisten ääntenkasvuun. Ilmeisesti on vielä muitakin, m.m. jo ennen esiintynyt salamarxilaisuus, joka nimenomaan sivistyneen keskiluokan keskuudessa esiintyy varsinkin vaikeina taloudellisina aikoina, jolloin helposti etsitään pelastusta vasemmistolaisista maailmanparannusohjelmista. Siihen viittaa selvästi edellämainittu sos.-dem. järjestöjen jäsenten ja heidän vaalikannattajiensa lukumääräsuhde. Varmaa on, että jos äänestys olisi julkinen, ei tuo vaalimarxilaisuus olisi läheskään niin suuri kuin mitä se meillä aina on ollut.

Kaikkein suurimpana syynä marxilaiskasvuun pidämme kuitenkin kansamme suurten joukkojen tietämättömyyttä. Siitä huolimatta, että viime aikoina niin paljon on puhuttu marxilaisuudesta ja sen kansainvälisestä vaarasta, on kuitenkin tosiasia, että suurin piirtein sangen harvat niin työläiset kuin porvaristoon lukeutuvat kansalaiset ovat vielä vaivautuneet syvempään itsetutkisteluun sen asian suhteen. Vaikka emme tällä kertaa kajoakaan kysymykseen, mitä nämä vaalit meille opettavat, haluamme kuitenkin jo nyt kin tuoda julki ennen monasti painostamamme seikan, että marxilaisvastaista valistustyötä, ei tavallisessa yleisvalistuksellisessa mielessä, vaan oikein rivakoin ottein ja todella havainnollisesti, on ruvettava suorittamaan kaikissa yhteiskuntapiireissä. Se on yksi niitä pohjakiviä, jolla isänmaallisen kansanliikkeen uusi perustus lähiaikoina on laskettava. Siitä lähtien me voimme käytännössä toteuttaa päämäärämme: marxilaisuus on murskattava! Taistelu jatkuu!

— **Samaa maata maalarin housut.** Häm. Sanomille on kerrottu eräästä Jokioisten Rehtijärvellä pidetystä vaalikiihoitustilaisuudesta, jossa puhujana esiintyi m.m. omalla tavallaan kuuluksi tuiut somerolainen maalaisl. maanvilj. Erkki Suutela. Puheessaan hän m.m. innostui kehoittamaan: "Ellette voi äänestää maalaisliittoa, niin äänestäkää sosialidemokraatteja. —

Suutelan kehoitus ei kaikunutkaan kuuroille korville. Sossit saivat hyvän vaaliapajan, kiitos tällaisten maalaisliiton suuteloitten.

Rantakari

Sunilan hallituksen ylistäjänä

"Mäntsäläisten pitäisi olla kiitollisia juuri Sunilan hallitukselle"

Poliittinen kameleontti, ent. U. S:n "Johannes", maist. K. N. Rantakari, jolle Sunilan hallitus antoi korkean viran, kuittaa nyt velkansa julkaisemalla surullisessa Aika nimisessä lehdessä pitkän artikkelin, jossa Sunilan hallitus kaikin tavoin kuvataan suurinta ylistystä ansaitsevaksi. Kirjoituksen poliittisista näköaloista on mielenkiintoista tutustua sen Mäntsälänjuttua koskevaan osaan, jossa lausutaan m.m. seuraavastikin:

"Sunilan hallitus, joka varsinkin Lapuan työväentalo- ja myös n.s. kiertokirjejutussa oli joutunut kärsimään koko oikeiston taholta kolauksia, päätyi silloin etenkin jyrkimmän oikeiston vihaamaksi lopullisesti ja parantumattomasti sen kautta, että se ei Mäntsälän vaatimuksesta eronnut ja että se ryhtyi laajoihin tutkimuksiin kapinan johdosta, jonka kantavuuta ei vastakkaisellakaan äärimmäisyystaholla maltettu olla vielä suurentelematta. Kahden tulen välilläkin joutuneen Sunilan hallitus osoitti kuitenkin myös jälkiselvittelyissä, niinkuin itse kapinapäivinäkin, aivan erikoista mielenmalttia ja kylmäverisyyttä. Se antoi mitä laajimmalle ulottuvan armahdusesityksen ja ajoi sen myös perille eduskunnassa; ja asian ollessa tutkimusasteella rajoituttiin mahdollisimman vähimpään määrään pidätyksiä j.n.e. Sanalla sanoen Mäntsälän kapinallisia kohteli Sunilan hallitus mahdollisimman lievästi — ja niin teki se nimenomaan siinä tarkoituksessa, ettei eri kansalaisryhmien vastaisilta lähentymispyrkimyksiltä riistettäisi edellytyksiä. Jos siis ketkä saisivat olla juuri Sunilan hallitukselle kiitollisia, niin mäntsäläiset. Mutta sen sijaan astuikin hyvin pian koko jyrkin oikeisto kentälle ja kielsi kapinaa kapinaksi nimittämästäkin sekä kiisti Mäntsälässä oikeastaan muita juuri käväisseenkään kuin — rauhoittajia, sekä alkoi kaikkia toisin ajattelevia ja ennen muuta Sunilan hallitusta vastaan leppymättömän sodan. Näissäkin oloissa onnistui hallituksen sentään Mäntsälää lukuunottamatta estää pahimmat järjestyksen häiriöt tai lopettaa sellaiset yritykset lyhyeen".

Nämä "Johannes" Rantakarin tarjoamat "lähentymispyrkimykset" tunnetaan nyt mainiosti käydystä vaalitaistelusta, joka johti marxilaisten voittoon. Siinä suhteessa hra Rantakari voi olla tyytyväinen, sillä onhan hän tätenkin vahvistanut virka-asemaansa siinäkin tapauksessa, että nyt ehkä sattuisi tulemaan sosialistinen hallitus. Kaukonäköinen faari tämä Rantakari, joka yhteen aikaan yritti heilua oikein lapualaisenakin, mutta otti sitten oppia Urho J. Kivisestä. Mitä muuten hänen Mäntsäläarvosteluunsa tulee, niin siinä taas yksi kansanliikkeen miehille mietittävä esimerkki siitä, että parasta on tarkoin varoa poliittisia sirkustemppuilijoita!

Sinimustat — leirille!

Sen johdosta, että tällä kuulla vietetään Sinimustat-järjestön ensimäistä leiriä Vanajalla — 10-päiväiset nuorisoleirikurssit — julkaisemme tässä erään Sm-jäsenen meille lähettämän railakkaan leirikirjoitelman

— — Lähestyy aamu — — Lahden poukamassa — männikön sylissä, lepää leiri hiljaisena. Vain vartija valvoo nuotion ääressä, — josta virtailee suloinen lämpö. — Samassa ympäröivä usva käy hopeankirkkaaksi. Kevyt tuuli leyhytelee sen liikkeelle — — ja kohta se valtavana massana ajautuu yli, ulapan, häviten kohta olemattomiin.

Auringon kultainen säde kohtaa männikön ja sen lämpö virittää lintujen tuhannet kielet kiitosvirteen Luojalle —! Jo välkkyy kaislikon reuna hopeavyönä ja iloinen laine liplattaa rantakiviin. Kimeä vihellys — —! Leiri herää ja sen uniset asujamet ryntäävät ulos teltoista — hyppien saman tien "Ahdin" valtakuntaan karistamaan unet hiiteen. Vesi ryöppyää poikain siinä pyristellessä; — noh — taisi olla vähän liiankin virkistävää koska nyt juostaan ja hypitään hierottaessa ihoa kuivaksi. — Aivan oikein — nyt seuraa voimistelua . . . ja suloista on vetää raitista ilmaa sisäänsä hilpeän tuulen leyhytellessä ulapalta. Lämpö palaa ruumiiseen ja iho aivankuin liekehtii.

Nyt kerääntyvät kaikki pienelle töyräälle — josta kohoaa mahtava salko korkeuteen. Jo kohoaa lippu — pojat tekevät kunniaa ja sen hulmahtaessa sinitaivaalle kajahtaa voimakas laulu:: "—sua suojelemme, verin varjelemme — ollos huoleton, poikas valveill' on".

Tuon mieltäylentävän hetken jälkeen juodaan kokkien kiehauttama aamutee ja pannaan leiri hyvään kuntoon. Telttojen puhdistus suoritetaan huolella, sillä on niin hauska illalla käydä siistiin ja puhtaaseen majaan levolle. Eräs ryhmä on juuri tulossa ulapalta mukanaan aimo annos kaloja. Sen näkee jo etäältä, poikain ilosta, etteivät apajat olleet tyhjinä.

Suurin osa näkyy lähtevän retkelle ympäristöön — — ja risut paukkuvat poikain painuessa männikköön. — Vain kokit hyörivät leirillä ja näkyvät panevankin töpinäksi jotta "portsuuna" tulisi sitä "kaliiberia" että se tyydyttäisi retkeltä palaavat. Tuontuostakin vierii kitkerä savukiemura puitten lomitse metsään. Kovassa auringon paisteessa, rasvaisenkiiltävät, tummanruskeiksi kärähtäneet kokit työskentelevät patojensa ja pannujensa ääressä. Kärisee, pirisee, porisee — ja erinomainen tuoksu leviää ympäristöön, todistaen maukkaan ja pontevan aterian olevan tulossa.

Retkeltään palaavat tuntevat jo kaukaa nenäänsä että kokkien asiat ovat kunnossa ja juosten saapuvat paikalle Ruokahalu on, kuten arvata sopii — moitteeton! Ei ihme että meistä suomalaisista on sanottu — "syökää pojat, mutta kyllä te syöttekin". — — Ruokalevosta pojat nauttivat että korpi tärisee. Tuolla muutamat asettuvat viettävälle kallioseinälle pitkäkseen ottamaan "suullista", vaikka nahka onkin jo kuin parkki. Silloin tällöin molskahtaa vesi kun pojat käyvät liiallista kuumuutta pakoon. Vesikin on kuin keitettyä, mutta on sentään viileämpää kuin kuumuudesta lainehtiva kallioseinä. Aurinko porottaa, päivä kuluu ja samassa painutaan metsään polttoaineen hakuun, sillä vielä on valmistettava ateria, iltatee — ennenkaikkea polttoainetta vaatii iltanuotio.

— Ei aikaakaan kun jo on valtava röykkiö risuja, oksia ja mätiä kantoja y.m.

Työn touhun jälkeen ryöpsähtelee vesi kun kaikki hyökkäävät uimaan puhdistuakseen hiestä ja tomusta.

Virkistävän kylvyn jälkeen maittaakin taas maukas ateria — eikä ruokahalua tarvitse moittia. Pienen levon jälkeen alkaa tuossa mäen reunassa pamahdella —! Pojat ovat käyneet kilpasille silmän tarkkuudesta ja käden vakavuudesta. Metsikkö kajahtaa — kaiku kiirii yli selän ja vastapäinen metsä vastaa —. He, — jopas on kympissäkin reikiä ja "—iivanilta partaisilta korvat me vielä saamme kuumenemaan" — hihkaisevat pojat!

Aurinko on jo rientänyt lähelle taivaan rantaa ja läheinen metsikkö luo varjonsa iloisen poikajoukon yli ilmoittaen lipunlaskun hetken tulleen. — Nyt kerääntyvät pojat taas töyräälle puoliympyrään. Aurinko kultaa enää puiden latvat ja valaa lippuun oudon loiston — sen hiljaa hulmahdellessa kesäillan vienossa tuulessa. Voimakas laulu kajahtaa yli tyyntyvän ulapan ja lippu laskeutuu — —.

Iltanuotio roihuaa, pojat laulavat tummenevassa illassa — — ja kuuntelevat liekkien huminaa — —.

Auringon kulta häviää pilvistä, kevyt usva ilmestyy järvelle ja leiri on käynyt levolle. Riutunut nuotio hohtaa — — ja vartija tähyää ulapalle, jossa sorsa viiltää tyvenen selän.

Niin, varsinkin nuoret Sinimustat — ja mikäpäs ei — varttuneemmatkin — leiri kesäaikaan on erinomainen virkistyslähde. Sanotaan että vaihtelu virkistää — ja sitä se on, sen tietää ainakin jokainen joka tavallisen arkielämän lomaan on joutunut leirille. Reipas to-

VIENTI- JA TUONTILIIKKEET

Kaskisten satama on Pohjanlahden paras satama. Siellä on suuret ilmavat ja kuivat varastoalueet sekä tilavat tavarasuojat. **Aluevuokrat ovat halvemmat kuin missään muussa Suomen satamakaupungissa ja tavaran huoltokustannukset kilpailevat halpuudessa minkä muun sataman kanssa tahansa.** Toimitus on nopeata ja huolellista. Tästä johtuu, että **esim. puutavararahdit ovat Kaskisista halvemmat kuin mistään muusta Pohjanlahden satamasta.**

Lähettäkää siis tavaranne Kaskisten sataman kautta ja osoittakaa tuontinne Kaskisten kautta.

Allekirjoittaneet toiminimet antavat auliisti kaikki haluamanne tiedot.

AB. KASKÖ STEVEDORING LTD. Ahtausliike. **KASKÖ SHIPROKER C:o.** Huolinta-, rahtaus- ja laivanselvitysliike

JUUTALAISET

MITÄ RENGENMIEHET HEISTÄ SANOVAT

Suuri uskonpuhdistajamme Martti Luther on lausunut juutalaisista:

"Sytytettäköön tuli heidän synagoogiinsa ja taloihinsa, otettakoon heiltä heidän rukouskirjansa ja talmudinsa, kiellettäköön rabbiineja opettamasta, lakkautettakoon juutalaisten oikeus kierrellä vapaasti ympäri maata. Sensijaan asetettakoon juutalaisnuorukaisten ja -neitosten käteen saha, kirves ja kuokka, neula ja lanka, ja annettakoon heidän ansaita leipänsä otsansa hiessä."

Jos ken epäilee näiden lauseiden todenperäisyyttä, menköön johonkin suurempaan kirjastoon, tutustukoon Lutherin "Schriften und Werke" nimiseen kokoelmaan ja etsiköön niistä "Schrift von den Jüden und Ihren Lügen", joka on kirjoitettu v. 1543. Yllämainitut sanat ovat siinä 21 osassa, sivuilla 598—600. Teoksen on julkaissut Johann Heinrich Zedler ja on se painettu Leipzigissä v. 1733.

Joku ehkä sanoo, että noista lausunnoista on peräti pitkä aika...

Ehkä sitten otetaan käsille joku myöhäisempi teologi, esim. etevä jumaluusoppinut Hans Martensen, synt. 1808, professori Köpenhaminan yliopistossa, sittemmin Själlandin piispa. Hän kuoli v. 1884, siis vain 49 vuotta sitten.

Kuuluisimmassa teoksessaan "Den kristliga etiken" (yhteiskunnalliseetillinen osasto, §§ 47—50) hän käsittelee m.m. juutalaiskysymystä. Hän mainitsee, että juutalaiset, saavutettuaan poliittisia oikeuksia, ovat alkaneet hyökätä kristillisiä valtio- ja kansayhteisöjä vastaan. He koettavat istuttaa niihin Ranskan vallakumouksen kansainvälisiä katsomuksia voidakseen siten hävittää kristillisen moraalin ja yhteiskuntajärjestyksen sekä toteuttaa juutalaisen herravaltiuden muiden kansakuntain yli. Päästäkseen tähän päämääräänsä he ovat vallanneet kolme mahtavaa välikappaletta, joilla on ratkaiseva merkitys koko yhteiskuntaelämässä. Ne ovat: 1) raha, jonka avulla he m.m. voivat päättää sodasta ja rauhasta, 2) osanotto valtiopäiville, jossa he yhdessä radikaalisten voimien kanssa ajavat yhteiskuntavastaisia päämääriään, 3) sanomalehdistö, jonka kautta he soluttavat kansalaismielialaan omat katsomuksensa.

Martensen koskettelee myöskin juutalaisten turmiollista vaikutusta kirjallisuuteen y.m. Joskus he tilanteiden mukaan ottavat osaa kansallisiinkin pyrkimyksiin voidakseen niiden pohjalla edistää, mutta todellisuudessa he ovat kokonaan kansainvälisiä. Helposti he omaksuvat kielen ja tavat niissä maissa, missä he oleskelevat, ja ulkonaisesti näyttävät kotiutuvankin, mutta sielustaan ja sydämestään tunnustautuvat he yhdeksi juutalaiskansallisuudeksi vastakohtana "kansoille".

Vaikka juutalaiset näyttävät usein omaavan porvarillisia ja humaanisia avuja, on yleisesti tunnettua, että suurten historiallisten kriisien aikana, jolloin kysymyksessä on kansojen kohtalo, niiden elämä tai kuolema, he häiriytymättä harjoittavat afääreitään, tekevät laskelmiaan valtioiden arvopapereiden nousuista ja laskuista ja kaikesta muusta siihen liittyvästä liike-elämän suuntailusta. Edistämällä perusteiden horjuttamista ja omaamalla suunnattoman rahamahdin he ovat tulleet yhteiskuntain herroiksi ja yhä levittäneet vaikutusvaltaansa.

Lainaamme lopuksi piispa Martensenin kirjoituksesta seuraavan kohdan: "Senvuoksi on meidän pidettävä mitä suurimpana erehdyksenä sitä, että juutalaisille on ilman mitään rajoituksia annettu samat poliittiset oikeudet kuin maan omille asukkaille. Hehän ovat joka tapauksessa vain vieraita ja sellaisina heitä tietysti täytyy kohdella kaikella humaanisuudella. Mutta osottakoonpa joku vieraalleen kuinka suurta huomaavaisuutta tahansa, ei kenenkään päähän luulisi pälkähtävän ottaa häntä hallituskumppanikseen, talonsa toiseksi isännäksi".

Ylläolevat lainaukset ovat omiaan tänä aikana, jolloin juutalais- ja vapaamuurarius- y.m.s. kysymykset ovat astuneet päiväjärjestykseen ja jolloin Hitlerin Saksassa todellakin on tehty juutalaisten kanssa sikäli selvä tili, että vieras on hallitushuoneesta sysätty hänelle kuuluvaan kestimiehen pöytään — teko, josta meidänkin kulttuuriliberaalimme ovat niin suurta ja hirmuista ääntä pitäneet.

---

verielämä, kuuma aurinko, viileä vesi, raikkaat tuulet ja samoilu erämaissa raittiissa ilmassa.

Mutta suurin tehtävä leirillä on siinä, että se opettaa meidät lähemmin tuntemaan isänmaatamme. Nuo laajat erämaat, siniset ulapat, niemet, lahdet, salmet, saaret — ne kaikki on meidän isänmaatamme — meille pyhää ja kallista. — Komea lippumme hongikon yllä, se on siellä vapaasti liehuva — ei mikään idän vihuri sitä sieltä raasta. Se lippu liehukoon uljaana, kooten alleen kaikki Suomen nuoret — johdattaen meidät ulos raittiisiin tuuliin ja kasvattakoon se meistä lujan, yksimielisen kansan, jotta pian koittaisi se aamunkoi jolloin sinirisilippumme nousee Suur-Suomen taivaalle hulmahtelemaan.

TAPPARA.

Se maalaisliiton „suomalaisuus"

Jyväskylän seminaarissa äsken toimeenpannuilla Suomen kansanopistoyhdistyksen luentokursseilla puhui maalaisliittolaisena hyvin tunnettu kanslianeuvos Niilo Liakka kansanopistojen tehtävästä Suomen sivistyselämässä. Puhujalla tuntui olevan varsin omituinen käsitys kansanopistoväen suomalaisuudesta, koskapa uskaltautui tyrkyttämään ruotsinkielen harrastelua kansanopistoväen keskuuteen, jotta muka saataisiin maan ruotsinkielisten kansanopistojen kanssa läheisempää kanssakäymistä ja paremmin vaikutteita naapurimaasta, Ruotsista. Puhuja meni jopa niin pitkälle, että piti yksin kansanopistojen oppilaillekin tärkeänä ruotsinkielen taitoa!

Lapsen suusta.

— Isä, kuinka lääkäri voi nähdä, jos kiinalainen sattuu saamaan keltatautin?

SÄHKÖ- ja PUHELINTARPEITA,
RADIOVASTAANOTTAJIA ja -OSIA.
B O S C H-KORJAUSPAJA.

O.Y. VOLTAM A.B.
Vaasa. Puh. 401

Keskusta hallinnut maata huonosti

Helsingin Sanomat todistaa keskustan hallinneen niin, että:

"Kansansivistystoiminta on päässyt herpaantumaan".

"Suomalaisuuden oikeuksiinsa saattaminen on vielä keskeneräisenä".

"Kansan raitistuttaminen ja siveellinen kohottaminen vaatii erikoisia toimenpiteitä".

"Julkinen elämä on saatava puhdistetuksi".

"Työttömyyden torjuminen vaatii paljon varoja ja voimia".

"Keskiluokan kurjistumista ja sivistyneen köyhälistön lisäytymistä on vastustettava".

"Asutustoiminta on saatava tarkoituksenmukaiseksi".

"Valtiotalouden hoito on saatava vakavaksi".

"Korkea korkokanta on saatava alenemaan".

"Maataviljelevän väestön taloudellisen aseman tukeminen vaatii yhteisiä ponnistuksia".

"Koko taloudellinen elämämme saatava virkistymään ja voimistumaan".

Keskusta on siis hallinnut maata kelvottomasti: epäjärjestys, puute, laiminlyönti kaikilla aloilla on tulos sen hallitusmenosta. On korkea aika saada maahan taitavain ja rehellisten miesten eduskunta ja hallitus.

Lipilaari-ministerien sk.-otteet

Joku aika sitten paljastui, kuten muistetaan, ent. suomettarelaisen, nyk. edistykseläisen lipunkantajan, ministeri Kivimäen "suhde" sk.-järjestön syntyaikoihin. Samallainen historia on nyt täytynyt vetää esille Keski-Suomesta, "keirasi" Vihtori Vesterisen maakunnasta. Sisä-Suomessa näet on julkaistu seuraava, paljon puhuva palanen::

"Sen johdosta, että maalaisliiton ehdokas, ent ministeri Vihtori Vesterinen on puhetilaisuuksissaan yrittänyt hankkia itselleen ansiotonta arvonnousua isänmaallisten kansalaisten silmissä ilmoittamalla, että hän on vuonna 1917 johtaja Martti Pihkalan kanssa käynyt perustelemassa suojeluskuntia, on meille maaseudun miesten taholta lähetetty kaksi valaehtoista todistusta, joista käy ilmi, että ministeri Vesterinen on päinvastoin vastustanut suojeluskuntien perustamista. Todistukset kuuluvat seuraavasti:

"Vuonna 1917 joulun ja uudenvuoden välisenä aikana kutsuttiin salaiseen kokoukseen Keski-Suomen Maanviljelysseuran huoneustoon Jyväskylässä isänmaallisia henkilöitä keskustelemaan silloisesta kriitillisestä tilanteesta ja neuvottelemaan siitä johtuvista toimenpiteistä. Neuvottelujen päätökseksi tuli, että maata on ruvettava asein puolustamaan sekä ryssiä että punaisia vastaan. Päätös tehtiin kaikkien muiden äänillä maalaisliiton nykyisen edustajaehdokkaan Vihtori Vesterisen ja erään maalaisliiton entisen edustajan ääniä vastaan, Kaiken ylläolevan olemme valmiit valan velvoituksella todistamaan.

Laukaassa, kesäkuun 29 p:nä 1933.

(Nimi) Maanviljelijä. (Nimi) Maanviljelijä.

"Allekirjoittaneet todistamme, että maanviljelijä Vihtori Vesterinen vastusti suojeluskunnan perustamista Laukaan Kuntalassa 1917 joulukuulla pidetyssä suojeluskunnan perustavassa kokouksessa.

Laukaassa kesäkuun 29 p:nä 1933.

(Nimi) Maanviljelijä. (Nimi) Maanviljelijä.

Emme sano muuta kuin että:

Valheen jäljet ovat lyhyet, herra ministeri".

Tsekan kätyrit

TEHTÄVÄNÄ SOTILAALLISTEN TIETOJEN HANKKIMINEN

Äskettäin pidätti EK Rovaniemellä salaa Venäjän rajan yli tulleen venäläisen salaisen poliisin GPU:n vakoilijan, työmies Kalle Malon. Pidätetty Malo oli tällä kertaa toisella matkallaan. Aikaisemmin ollessaan Rovaniemellä oli hän värvännyt paikallisiksi vakoiluasiamiehiksi rovaniemeläisen Akseli Pulkamon ja Taavetti Kainulaisen, jotka avustivat tätä tsekan kätyriä tietojen hankkimisessa. Jutun kuulustelujen aikana on lisäksi ollut pidätettynä edellämainittujen iisäksi taloudenhoitajatar Katri Ollila. Tutkimusten päätyttyä Kalle Malo ja Akseli Pulkamo on passitettu lääninvankilaan odottamaan jutun esille tuloa Vaasan hovioikeudessa.

Mainittakoon, että Malon tehtävänä oli hankkia tietoja kaikesta mikä koski sotilaallisia asioita Pohjois-Suomessa ja oli hän saanut Muurmannin GPU:n apulaispäälliköltä, jona toimii muuan suomalainen punaupseeri, jokaisesta Suomeen tekemästään matkasta korvausta 1,000 markkaa.

Keuruun Saha O.Y.

KEURUU. Puhelin 22

Aina varastossa:

Sahattua ja uunikuivaa höylättyä

PUUTAVARAA

UUDELLA KYNNYKSELLÄ

JUHLARUNO IKL:N MAAKUNTAJUHLIIN ILMAJOELLA 25. 6. 1933

Kirjoittanut Eero Eerola

Aika on nyt ihmeellinen,
aika odotuksen:
kuinka avaa kansain Herra
uuden ajan uksen?

Mik' on suotu kansallemme
arpa kohtaloiden,
onko kulku kunnahille
vaiko poikki soiden?

Tuota tutkii, etsii, kysyy
hajanainen rotu,
jok ei hevin selvää vettä
soutamahan totu.

Joll' on veret vihaiset
ja mielen alla kade,
jonka sieluun vaivoin lankee
Herran pyhä sade.

Mutta joka yhä vartoo
suurta kutsumustaan,
etsii taivaan kipinätä
ajan yöhön mustaan.

Kuuntelee kuin onkaloissa
oman poven puhuu,
sadat polvet saatossansa
kummun yöstä huhuu.

*

Astuessansa mullan alle
taattoin harmaiden ääni soi:
koito on se, ken juoksevalle
täällä hiekalle majan loi.
Kestä eipä sen seinätuki,
kivijalka ei paikallaan,
vuodet harvat sen iän luki,
pian on mennyt se muisto vaan.

Vasta koska on vankka paasi
pohjakallio perus sen,
yllä myrsky ei, mi sen kaasi,
raasta routa ei talvinen.
Kestää, nostaa se horjumatta
päivää kohti ain ehjän pään,
vaaran käsissä vankkumatta
alla talven ja myrskysään.

"Jollei huonetta Herran laita"
— myöskin muinoinen sana on —
"turhaan neuvojat käyvät maita,
tulos tyhjä ja ponneton".
Kaikki, mitä me miettinemme,
tuuleen tuhkaksi raukeaa,
jos vain pohjaa me laske emme,
jok' on lujaa ja kantavaa.

Näin on laki. Sit' eipä vältä
kansat, vallat, ei mikään maa,
samat käskyt ain elämältä
ikiankarat kukin saa.
Pohjapaatena eipä tunnus
ulkopuolinen kestäkään,
siihen pantava sielun punnus,
syke syämen ja aatos pään.

Siihen pantava kaikki paras,
minkä kansamme henki luo,
miit' ei koi pure, vie ei varas,
ajan ahmatti aalto juo,
siihen kaikki se kallis, pyhä,
minkä taattomme jättivät,
siunatessansa sitä yhä,
poies täältä kun lähtivät.

Muistomerkit ja templit ylvväät,
uljaat, kauniit ja kallihit,
sankarmuistojen riemupylväät
vasta silloin on valmihit,
vasta silloin ne kestää, pysyy,
kansan sydän kun suurna lyö,
kansa kaikki kun yhtä kysyy,
konsa yltävi päälle yö.

Silloin käsi jos kättä tapaa,
syämet samaisen tahdin saa,
silloin sielulta jos on vapaa
mies, mi vartensa ojentaa,
kansan sielun jos kaikki säikeet
silloin yhtehen punoutuu,
poiss' on viha ja sanat räikeet,
veljesvirttä soi joka suu.

Silloin kerrankin valaan suureen
kansa yhtyvi hartaaseen,
puhkee sankaripatsaan juureen
kukat maahankin martaaseen,
silloin kaunis on kansan sielu,
silloin voima sen verraton,
poiss' on uhka ja hornan nielu,
riemu aamussa armas on.

Silloin harmajat taatot valvoo
ikiuskonsa ihmeyön,
taivon valtoja kansa palvoo,
tekee itse se ihmetyön,
nostaa pohjolan mailla vallan,
vapahduksen mi, valon tuo,
poistaa sydänten päivä hallan,
hyvyys kukkia hyyssä luo.

Silloin Väinämön kaikuu soitto,
taivon pielet jo kirkastuu,
silloin auringon meillä voitto,
puhkee kukkahan pihlapuu,
peruskallio Suomen kestää,
nuorna nousevi kansa, maa.
Ken voi laulut sen kansan estää,
sydänvoimaan mi rakentaa!

Vuolas silloin on riemun virta,
paadet kuohuissa kumartaa,
helskyy pirteissä onnen pirta,
päivä kirkkaamman kilon saa.
Irnut myrskyt ja idän hallat
kaikki kansamme kestää voi,
kun vain syämensä peikkovallat
murskaa — aukeaa aamunkoi!

Silloin merkit jo ajan Herran
koko Suomelle selviää,
näkee määränsä kauniin kerran,
yht' on sydän ja yhtä pää.
Silloin isänmaan virsi kaikuu
Pohjanlahdesta Ääniseen,
Laatokalta jo Ruijaan raikuu:
Suomi nousevi suuruuteen!

Hilja Riipinen

joutui täyttäessään 50 vuotta lukuisain kunnianosoitusten kohteeksi. Lapuan nousun innokkaalle naisesitaistelijalle osoitettiin luonnollisesti suurta huomiota IKL:nkin piireissä. Niinpä kävivät häntä onnittelemassa IKL:n johdon puolesta Vihtori Kosola ja Paavo Rautala, samoin IKL:n E.-P. piirin ja Lapuan p.y:n edustajat. Saapuneista IKL:läisten sähkösanomista mainittakoon:

Jyväskylä. Merkkipäivänne johdosta parhaat onnittelumme ja kiitoksemme uhrautuvasta isänmaallisesta työstänne. IKL:n Lievestuoreen p.y.

Porvoo. Yhdymme valkoisen Suomen onnitteluihin merkkipäivänänne. IKL:n Porvoon paikallisyhdistys.

Rauma. Tarmoa ja tahtoa edelleenkin 50-vuotiaalle toivottavat IKL:n Rauman paikallisyhdistyksen naiset.

Hyvinkää. Sydämelliset onnittelumme. IKL:n Hyvinkään p.y. — Kitunen, Ryynänen.

Kerava. Merkkipäivän johdosta toivotamme Teille edelleenkin terveyttä ja voimia jalossa taistelussa isänmaan hy-

Nurmen Sähköliike
ja
Polkupyörä-korjaamo

Suorittaa kaikkia alaan kuuluvaa työtä huolella ja asiantuntemuksella.

Sähkömoottoreita ja radiokoneita korjataan.

Halpoja valovirta- ja patteri-**radiovastaanottajia** ja käytettyjä, hyvässä kunnossa olevia **naisten ja miesten polkupyöriä** myytävänä.

Döbelnin tunnussana

2. Isänmaan puolesta

Edellisessä kirjoituksessa mainitsimme m.m., että Juudan eli — niinkuin sen nimi aikaisemmin kuului — Israelin kansan, raamatun todistuksen mukaan, oli määrä pyrkiä niin lähelle sekä isänmaallisia että Jumalan valtakunnan arvoja kuin mahdollista. Mutta me voimme tästä asiasta sanoa paljon selvemminkin. Israelin kansan kotimaa oli siinä suhteessa erikoisen merkillinen ja kallis maa, että se oli tämän kansan esi-isille — kuten sen vanhat "aikakirjat" kertoivat — ja heidän jälkeläisilleen jo alusta pitäen ylhäältä "luvattu", heidän omaksi perintömaaksensa. Senvuoksi tätä maata nimitettiinkin "Herran maaksi" ja "luvatuksi" maaksi, vieläpä "pyhäksi maaksi". (Jes. 14: 2; Hebr. 11: 9; Sak. 2: 12). Tätä maata, jota myöskin sanottiin m.m. Israelin lasten maaksi (Jos. 11: 22), kuvailtiin hyväksi, tilavaksi ja lihavaksi maaksi, "joka vuotaa maitoa ja hunajaa (2 Moos. 3: 8; 4 Moos. 14: 6—8; 5 Moos. 26 l.)". Tämä maa oli siis ylipäätänsä erityisessä merkityksessä "Herran perintömaa", jonka Hän antoi Israelin lapset valloittaa ja ottaa haltuunsa lupauksensa mukaan (Jos. 22: 19; 23: 3—5 y.m.). Mutta tämän perintömaan saamiseen ja omistamiseen Herra oli säätänyt sen ehdon, että Israelin kansan piti uudelleen yhtyä siihen liittoon, jonka Herra ennen oli tehnyt kansan esi-isien kanssa, nimittäin, että kansan piti isäinsä tavalla palvella Herraa ainoana totisena Jumalana ja noudattaa Hänen pyhää lakiansa. Sillä Herra tahtoi korottaa tämän kansan korkeammalle kaikkia muita, omaksi pyhäksi kansaksensa, jonka keskuudessa toistaiseksi oli Jumalan valtakunnan sija oleva maan päällä (2 Moos. 19: 3—8; 3 Moos. 19: 1—4; 5 Moos. 5: 31—33; 6 l., 11 l., Vert. esim.: U. L. Ullman, Kristill. Uskonto-oppi, suom. Joos. Mustakallio. V. Söderström Porvoossa 1895, siv. 9, 10).

Että Israelin kansaa aina suuri ja palava isänmaanrakkaus on elähyttänyt, sen näemme hyvinkin monesta raamatun kohdasta. Edellä jo luettelimme useita kohtia, joissa heidän maatansa ylistetään hyväksi ja siunausrikkaaksi maaksi. Huomattavia ovat myöskin muutamat kohdat, joissa profeetallisella runollisuudella tätä maata ja kansaa sanotaan "maan navaksi", kaikkien kansain keskustaksi, jossa Herra on lakia ja oikeutta kansoille jakava, sekä verrataan sitä Herran Sebaotin viinitarhaksi ja ihanneistutukseksi (Hebr. 38: 12; 5: 5—9; Jes. 2: 1—5; 5: 1—7; Ps. 80: 8—20). Edellisessä kirjoituksessa jo viitattiin, miten Juudan kansa Baabelin vankeudessa vieraalla maalla itkeskeli kotimaansa kaipausta ja sydämensä katkeruudesta jopa toivotti kovaa kostoa kiduttajillensa (Ps. 102, 137). Ja yleisesti tunnettua lienee, miten juutalaiset Jerusalemin hävityksen jälkeen v. 70 j. Kr. kaikkiin maihin hajoitettuina, yhä vuosisadasta vuosisataan ovat tehneet toivioretkiä entiseen pyhään kaupunkiinsa, saadakseen edes siellä itkeä kuuluisalla "itkupaikalla" templivuoren juurella.

Kaikkia näitä tosiseikkoja ajatellen — joita emme kylläkään enää suurestikaan huoli nykypäiväin juutalaisiin sovittaa — hra asessori F. Lujasen edellisessä kirjoituksessamme viitattu ajatuskanta tuntuu meistä vähän — problemaattiselta. Siinä esiintyy aina väliin esim. sitä kuuluisaa helsingin-sanomalaista "toiselta puolen — ja toiselta puolen". Niinpä asessori kirjoitti (ennenmain. Kotimaa n:o 34 v. 1932) esim. näin:

"Ja niin turmiollista kuin onkin marxilaisten isänmaanrakkauden puute, pitäisi toisaalta äskeisen kapinayrityksen (tarkoittaa Mäntsälää) varoittaa kristittyjä sekoittamasta isänmaallisia arvoja ja Jumalan valtakunnan arvoja toisiinsa. Jumalan valtakunnan ja uskonnon harrastaminen joistakin sivuvaikuttimista, niinkuin esim. poliittisista, kansallisista ja isänmaallisista, vie aina edistämään antikristuksen eikä Kristuksen asiaa. Eikö Juudan kansa ole siitä kylliksi huutava varoitus?"

Hm — melko varmakkaita väitteitä, mutta — etteivät ne vain olisikin tuota, "betrogene Betrüger" s.o. itsensä narraajia? Sillä tässä näyttää todellakin vähän siltä kuin hra asessori olisi käymässä lymyleikkiä oman itsensä kanssa ja Festuksen vanha huomautus olisi häneen sovitettava (Ap. t. 26: 24). Sillä joskin lienee uskottava että esim. "Allerlei Erdreich ist Oesterreichs Untergang" eli "kaikenlainen maailmanvalta olisi Itävallan häviö", niin eihän siltä ole sanottu, että pari hyvää asiaa aina toinen toisensa hävittää. — Jaa, että eikö kristityn sovi harrastaa isänmaan asiaa samana päivänä kuin uskonnon asiaa, vai? Merkillisen formalistista ja kaavoihin kivettynyttä ajatustapaa. Israelin kansaa Herra varoitti ehtimiseen pitämään Hänen liittonsa ja pysymään erillään vieraista kansoista sekä heidän epäjumalistaan, luvaten sillä ehdolla hävittää sen viholliset pois tieltä ja antaa sen menestyä siinä luvatussa ihanassa maassa (esim. 5 Moos. 6—8 l.) Eivätkö tässä siis ole isänmaalliset arvot ja Jumalan valtakunnan arvot jokseenkin lähekkäin, kuten olemme jo huomauttaneet? Ja me sinivalkoiset rohkenemme ollakin niin häikäilemättömiä, että uskomme isänmaanrakkauden olevan sitä todellisempaa ja kestävämpää, mitä enemmän se on juuri Jumalan valtakunnan arvoilla sekoitettua. Sillä meidän luullaksemme voidaan tuumailla esim. niin, että maallinen isänmaa on vertauskuva ja esipiha sille toiselle, taivaalliselle isänmaalle.

Mitä asessori Lujanen sitten kirjoittaa Jumalan valtakunnan harrastamisesta "joistakin sivuvaikuttimista", esim. poliittisista j.n.e. ja että tämä muka "vie aina edistämään antikristuksen eikä Kristuksen asiaa", on taaskin väite, joka sinänsä kyllä näyttää erinomaisen pätevältä ja painavaltakin. Mutta — jos taas penkoisimme sitäkin hiukan? Asessori tarkoittanee sivuvaikuttimien (poliittisten, kansallisten ja isänmaallisten) vastakohdalla, päävaikuttimella, kait jokaisen huolehtimista oman sielunsa autuudesta ja ehkä toistenkin autuudesta, eli siis herätys- ja lähetystointa, ja hän väittää, että tämä (Jumalan valtakunnan) harrastus, jos se on lähtenyt esim. isänmaallisista vaikuttimista, vie aina edistämään antikristuksen asiaa. Mutta tämä väite, vähän noin niinkuin suoraan ja reilusti sanottuna, merkitsee yksinkertaisesti että — isänmaallisuus on siis uskonnon ja Jumalan valtakunnan vihollinen, on vaarallista näille. Uskookohan tuota kukaan? — No niin, johtuupa mieleemme, että sosdemot viime eduskuntavaalien edellä yht'äkkiä Helsingissä y.m. kaupungeissa jonkun "pastori" Hurstin johdolla, ellemme vallan väärin muista, panivat pystyyn "uskonnollisia kerhoja". Olikohan se harrastus syntynyt jostain "päävaikuttimista"?

Niinkuin näistä parista esimerkistäkin jo lienee huomattu, on asessori F. Lujasen väittelytapa sangen omalaatuista ja merkillistäkin. Sen vuoksi olisi kyllä melko kiintoisaa ja myöskin opetusrikasta seurata pitemmältäkin hänen kyseessäolevia esityksiään antikristus-kysymyksestä. Valitettavasti ei tila tässä kuitenkaan sitä myönnä. Siirrymme tästä siis vain vielä lyhimmiten koskettelemaan paria kohtaa niissä asessorin kirjoituksissa, jotka aikaisemmin keväällä olivat nähtävinä Ajan Suunta-lehden n:oissa 88 ja 95. Ja vaikka niistä jäikimäinen oli nimenomaan mainitun lehden Toimitukselle osoitettu ja Toimitus niihin kumpaiseenkin jo vastasi, niin rohkenemme toivoa ettei siitä pahastuttaisi, kun puheenaolevain kirjoitusten johdosta lausumme muutaman maltillisen sanan omalta kannaltamme.

Sen johdosta mitä asessori L. edellisessä kirjoituksessa sanoo "laiskoista papeista", joitten m.m. on "nimi merkitty Mäntsälän lapualaisuuden rekisteriin", huomautamme vain sen verran, että nämä vitsithän olivat jo kovin kuluneet, voidakseen enää tehota mitään. Jokseenkin sama on asianlaita seuraavainkin fraasien suhteen, joissa edellä käynyt ivakärkely pyrkii vaihtumaan juhlallisempaan pasuunan ääneen: "Tämä henki tulee nyt tekemään kamalampaa jälkeä kuin routavuosien aikana sikäli kuin papit voivat nyt vapaammin kuin silloin saada joukkoja liikkeelle ja intohimot voivat nyt myös vapaammin kuohua. Jumala kirkkoparkaamme armahtakoon!"

Kirjoituksellaan asessori näyttää yrittävän varjella kirkkoparkaamme niitä murhaprofeett-' ei, kuin "laiskoja pappeja" vastaan, jotka vain "antautuvat kulkemaan kansalaiskokouksesta toiseen" huutaen siellä "kurkkunsa täydeltä marxilaiset pahimpaan paikkaan" j.n.e. "Tämä henki tulee nyt tekemään kamalampaa jälkeä kuin routavuosien aikana sikäli kuin papit voivat nyt vapaammin kuin silloin saada joukkoja liikkeelle — —", hän melkein puistattavaksi aijotuin ilmein ennustaa tuhoa, niin että mekin vaistomaisesti jälleen muistamme senaikaisen arkkipiispan kiertokirjeineen y.m. silloiset "laittomuuden salaisuutta" ehkä pidättäneet voimat ja vilpittömän myötätunnon vallassa huokaisemme: oi sinä vapaamielinen laillisuusrintama, "puserolakeja" lisää, ja kiireesti! — (Jatkuu.)

Lauri Mer.

---

väksi. Keravan lapualaiset.

Naantali. Innokasta isänmaan puolesta taistelijaa onnittelee 50-vuotispäivänään tänään perustettu IKL:n Naantalin p.y.

Hyvinkää. Vaalikokous Hyvinkäällä onnittelee kunnioittaen. Lapuan henki elää etelässäkin. — Kitunen, Korte.

Pori. "Pohjan akka syänmyksestä sydämyksenti, suutuksenti, lauloi miestä miekallista, asehellista urosta, sata miestä miehekästä". Onnittelemme. Porin Mlk. mustapaidat.

Vapaaehtoisen Palokunnan hyväksi

on Törnävän saarella

Kesäjuhla

sunnuntaina t.k. 9 p:nä kello 15 (3).

Vaihtelevalla ohjelmalla.

Miksi liityn

Suomen Kaasusuojelujärjestön jäseneksi?

Siitä saakka, jolloin Suomen Kaasusuojelujärjestö perustettiin — se tapahtui n. 5 vuotta sitten — on järjestö työskennellyt maan siviiliväestön kaasusuojelun järjestämiseksi tulevan sodan varalta. Tähänastinen toiminta on kohdistunut silmälläpitäen valistustoimintaa lähinnä luento- ja esitelmätilaisuuksien sekä kaasusuojelunäytöksien järjestämiseen. Järjestön toimesta on myös annettu tärkeimpien kaupunkien poliisi- ja palomiehistöille kaasusuojelukoulutusta, jota eritoten kaasuhyökkäys- ja torjumisnäytökset ovat käytännöllisesti täydentäneet. Edelleen on järjestön toimintaan kuulunut kaasusuojelutyön välttämättömyyttä ja kaasusodan tuhoisuutta selvittelevien kirjasien ja kirjoitusten julkaiseminen; niissä on yleisöä perehdytetty tuhoisimpien taistelukaasujen ominaisuuksiin ja vaikutuksiin, kaasujen aiheuttamiin myrkytyksiin ja erilaisiin käytännössä kysymykseentuleviin suojautumismahdollisuuksiin. Jokainen asiaa vakavasti ajatteleva kansalainen käsittää, että tutustuminen kaasusuojeluun yleensä, kaasusuojeluvälineiden hankkiminen sekä suojelutoimenpiteiden järjestäminen ei voi jäädä siihen hetkeen, jolloin sota tai vaikkapa vain sodan-uhka on väistämättömänä tosiasiana edessämme, vaan nämä tehtävät kuuluvat ehdottomasti rauhanaikaiseen valmentautumiseen, ollakseen sitten sodan syttyessä ja julman todellisuuden eteemme astuessa valmiina ja tarkoitustaan vastaavia. Kaasusuojelutyökin vaatii alituista kehittämistä, siinäkin nimittäin menee maailma alituisesti "eteenpäin" ja uudet keksinnöt julman kaasuaseen alalla seuraavat toisiaan arvaamattoman nopeassa tahdissa.

Järjestö työskentelee pyrkimystensä toteuttamiseksi yksinomaan jäsenmaksujen ja vapaaehtoisten avustusten varassa. Se on saanut sangen niukasti avustusta valtiolta ja muutamilta kunnilta, vaikka tämä työ lopulta koituu koko kansan ja sen itsepuolustuksen hyväksi ja vaikka työ myös jo luonteensa ja laajuutensa vuoksi vaatii melkoisessa määrin varoja. Ellei niitä ole järjestön käytettävänä, ei myöskään kaasusuojelun järjestämisestä tule mitään tai jää se puolitiehen ja merkityksettömäksi. Liittymällä Kaasusuojelujärjestön jäseneksi voi jokainen kansalainen pienellä jäsenmaksullaan edistää kaasusuojelun järjestämistä ja sen kautta sitä tärkeätä maanpuolustustoimintaa, joka kuuluu pienen kansan jokaisen jäsenen tärkeimpiin isänmaallisiin kansalaisvelvollisuuksiin. Sillä jos me jättäydymme kaasusuojeluasiassa valmentautumista vaille, jos laiminlyömme suojeluvälineiden hankkimisen emmekä suunnittele kaikkien käytännössä tarvittavien suojeiukeinojen toteuttamista, silloin viholliselle on mitä helpoin asia tuhota kaasuiila ja pommeilla tärkeimpien asutus- ja teollisuuskeskuksien siviiliväestö ja kun se täten on hävittänyt maata puolustavalta armeijalta sen selkänojan, jonka sille juuri siviiliväestö muodostaa, silloin on armeija tuhon oma ja maan itsenäisyys menetetty.

Kirjoituksemme otsikkoon sisältyvään kysymykseen voidaan siis lyhyesti vastata:

Liityn Suomen Kaasusuojelujärjestön jäseneksi:

1) koska tiedän, että siviiliväestöä voidaan tehokkaasti suojella kaasusodan tuhoilta, jos ajoissa ryhdyttään suojelutoimenpiteisiin ja valppaasti seurataan kemiallisen taisteluaseen kehittymistä ja sitä mukaan myös kehitetään ja tehostetaan suojelulaitteita ja -välineitä;

2) koska omalta osaltani tahdon tukea järjestöä, joka toistaiseksi melkein ilman valtion rahallista avustusta, yksityiseen uhrautuvaisuuteen nojautuen, työskentelee täysin puolueettomana järjestönä maanpuolustustoimintaan liittyvän tärkeän kaasusuojeluasian toteuttamiseksi;

3) koska uskon, että ainoastaan tehokkaan kaasusuojelun toteuttaminen takaa sodan sattuessa turvan kaasuvaaralta itselleni, omaisilleni ja niillekin kansalaisille, jotka ikuisen rauhan pysyväisyyteen uskoen välinpitämättömästi suhtautuvat tärkeään kaasusuojeluasiaan.

Jokaisen isänmaataan rakastavan kansalaisen hartain toivo luonnollisestikin on, ettei Suomi koskaan joutuisi sotaan ja sen väestö kauhean kaasusodan raatelemaksi, mutta kylmä todellisuus sanoo, että jokaisen kansakunnan on turvattava itse tulevaisuutensa ja että tässäkin asiassa on siis "parempi vara kuin vahinko".

Siksi liity Suomen Kaasusuojelujärjestöön!

Siksi edistä kansasi puolustuskuntoisuutta!

A. R.

„Lentävän komennuskunnan" työtapoja

Raaka välikohtaus ase-etsinnän yhteydessä Kemissä

"Pohjois-Pohja" kertoo m.m.:

Viime lauantai-iltana Kemiin komennetun n.s. lentävän poliisikomennuskunnan suorittaessa ase-etsintää Kemissä vierailevan Tivoli Hesperian alueella sattui välikohtaus. Erään sikäläisen suojeluskuntapiirin huomattava upseeri poikkesi Tivoliin ostamaan tulitikkuja. Upseerin, jolla oli kylläkin yllään siviilitakki, mutta upseerihousut, ollessa tekemässä ostostaan, tunsi hän, että joku kopeloi takaapäin hänen taskujaan. Upseerin käännähtäissä hyökkäsi edestäpäin eräs poliisipukuinen mies hänen rintapieliinsä kiinni alkaen hänkin tunkeutua upseerin taskuihin. Myöskin takaapäin kiinnikäynyt mies oli poliisin puvussa. Upseeri tietysti hämmästyi tavattomasti ja kysyi tunkeilijoilta: "Mistä on kysymys"? Poliisit eivät vastanneet kysymykseen, vaan tarttuivat raa'asti upseerin käsipuoliin kiinni ja toinen heistä ärjäisi: "Lähdette mukaan"!

Nyt ilmoitti upseeri henkilöllisyytensä pyytäen saada esittää tarpeelliset paperit sekä puhutella komennuskunnan päällikköä. Konstaapelit lujensivat vain otettaan ja sanoivat röyhkeästi: "Ei vaikuta asiaan", sekä alkoivat laahata upseeria kuin kiinnisaatua taskuvarasta läpi yleisötungoksen. Kun upseeri ilmoitti lähtevänsä mielelläänkin poliisien mukaan, koska "asia sietää kyllä keskustella" sekä pani käden taskuunsa ottaakseen henkilöllisyystodistuksensa, kävivät poliisit entistä lujemmin kiinni komentaen: "Pois käsi taskusta!"

Kun upseeri yhä ihmetteli pidätystä, suvaitsi toinen poliiseista vihdoin ilmoittaa: "Teillä oli puukko yleisellä paikalla". Nyt vasta upseeri pääsi perille, mistä oli kysymys. Hänen virkapukunsa housujen kaulukseen oli todellakin jäänyt pieni tuppiveitsi, jota hän on tottunut kantamaan.

Nyt ilmoitti upseeri poliiseille, että mikäli hän on rikkonut lakia ja asetuksia vastaan, on hän valmis vastaamaan, samalla ilmoittaen, että hän on vakinaisessa palveluksessa oleva upseeri nimeltään se ja se sekä pyysi vieläkin saada jättää poliiseille henkilöllisyystodistuksensa. Mutta poliisit, kuultuaan, että kyseessä oli sk.-järjestössä palveleva upseeri, näyttivät oikein innostuvan. Kiivaasti repien raahasivat käsipuolissa roikkuvat konstaapelit uhrinsa kuormaautoon, jonne oli jo samaa menetelmää noudattaen retuutettu 3—4 työläispukuista miestä. Kuorma-autossa alkoi "näytelmän" toinen vaihe. 6—7 poliisimiestä penkoi häikäilemättömästi "pidätettyjen" taskut ja upseerinkin kynänteroitusväline takavarikoitiin juhlallisesti koko tivoliyleisön seuratessa hämmästyttävää näytelmää. Kun nyt oli jo suvaittu tarkastaa upseerin henkilöllisyyspaperitkin, pyysi upseeri, että "eiköhän tämä näytelmä jo nyt saisi riittää, kun "rikollisen" henkilöllisyyskin on tiedossa syytteen nostamista varten". Seuraus oli että eräs konstaapeleista komensi töykeästi upseerin pitämään suunsa kiinni ja siirtymään ohjaajakopin viereen istumaan, nähtävästi sen vuoksi, ettei näin "vaarallinen" mies pääsisi livahtamaan karkuun. Kun autoon oli sitten lastattu 6—7 pidätettyä, saapui paikalle komennuskunnan päällikkö, jolle nähtävästi joku yleisöstä oli tiedoittanut tapahtumasta. Tämä — muuten pidätetyn upseerin ent. upseeritoveri — kehoitti upseeriamme laskeutumaan alas autosta ja lausui hänelle tapahtuneen johdosta syvän valittelunsa.

Sunnuntaiaamuna jätti k.o. upseeri Kemin poliisimestarille raportin tapahtumasta vaatien tutkimusta.

Ostetaan ja myydään

käytettyjä miesten pukuja ja polkupyöriä.

Seinäjoen Osto- ja Myyntiliike

A. Perttu.

Vuokrattavana

parihuoneet

Puskantie 11:ssä. **L. Koivisto.** Puh. 250.

Jonas Castrén

ASIANAJOTOIMISTO.

Helsinki, Keskuskatu 4. 10—4.

Puh. 28825, 31235, 21787.

MAALAUSLIIKE S. V. SUOMINEN,

Seinäjoki, Kalevank. 5, p. 327.

Suorittaa kaikkia maalaustöitä ammattitaidolla. Pyytäkää kustannusarvioita.

Vaatturiliike

T. Laajanen

Seinäjoki. Puhel. 208.

Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

Hotelli National

Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.

I lk. hotelli ja ravintola.

Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.

Oma keskus, nimihuuto National.

Suositellaan!

LOIMAALLA:

Loimaan Seurahuone

Puhelin 60.

Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

HOTELLI SEURAHUONE

Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.

Aamiaista tarjoillaan kello 10—13

Päivällistä „ kello 16—18

Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.

Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.

Ravintola suljetaan klo 23,30.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: VILHO VIITA

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Kauppakadun 9:ssä, varat. I. Talvitien talossa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 9—16.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.